

Hullu kirvesmies

■ Teekkarien verbaliikkaa parhaimmillaan edustaa tämä hirtehinen väännös 60-luvulta. ”Budapestin yön” alkuperäisiä sanoja on muutettu minimaalisen vähän – ja silti saatu aikaan tunnelmaltaan näinkin erilainen lopputulos! Onnittelujen arvoinen suoritus nikkarilta, jonka henkilöllisyys on valitettavasti jäämässä unhon yöhön – ellei sitten joku lukijoista taas valista meitä.

Tässä Saukin alkuperäisteksti:

Illalla kun mieli joskus siivet saa,
se johdattaa mun aikain taa.
Maahan, missä aava pusta aukeaa
ja laulukin on kaunehin.

Laulaen lyö laine Tonavan,
kuulen sen, nään illan tummu-
van.

Vaikk’ on muisto himmennytkin,
kaipaan sinne vielä nytkin –
Budapestin maljan juon mä näin.

Mihály Erdélyi / Saukki muk.

Il-lal-la, kunmie-li-puo-li kir-veen saa, hän joh-dat-taa mun ai-tan taa.

Siel-lä, mis-sä ai-vo-kop-pa au-ke-aa ja ve-ri-kin on pu-nai-sin,

nau-ra-en lyö hul-lu nis-kan taa - tun nen sen... jo ve-ri tirs-kah - taa!

Vaikk' on ta-ju him-men-nyt-kin, hul-lu hak-kaa vie-lä nyt-kin

nis-kan-tyn-kää ver-ta pur-su-vaa.